S-au desfășurat doar două etape din returul Diviziei A, fiecare echipă jucînd cîte un meci acasă și unul în deplasare. Desigur, destul de puțin pentru a formula aprecieri asupra perspectivelor viitoarei desfășurări a campionatului, dar suficient pentru a ne da o imagine asupra felului cum s-au pregătit cele 14 echipe în vederea noului sezon, pentru a fi scoase în evidență noutățile sau defecțiunile din rîndul formațiilor.

Redactorii noștri au urmărit jocurile etapelor din 10 și 17 martie și formulează, în aceste pagini, primele impresii asupra comportării echipelor.

Nota generală a acestor prime impresii este satisfăcătoare, mai ales mulțumită etapei a 15-a, în care jocurile au atins o medie valorică superioară celei de debut.

CLASAMENTUL RETURULUI

1. PETROLUL	2	2	0	0	4—1	4
2. Steaua	2	1	1	0	3—1	3
3. Progresul	2	1	1	0	3—2	3
4. F. C. Argeș	2	1	0	1	4—2	2
5—6. Farul	2	1	0	1	3—2	2
5—6. Jiul	2	1	0	1	3—2	2
7—9. A.S.A.	2	0	2	0	1—1	2
7—9. Dinamo Bacău	2	1	0	1	2—2	2
7—9. Dinamo București	2	1	0	1	2—2	2
10—11. Rapid	2	1	0	1	1—3	2
10—11. Steagul roșu	2	1	0	1	2—4	2
12. U.T.A.	2	0	1	1	1—2	1
13. „U" Cluj	2	0	1	1	0—2	1
14. „U" Craiova	2	0	0	2	0—3	0

PETROLUL

VARIAȚIE ÎN ATAC

Ploieștenii se prezintă foarte bine în acest început de sezon; în orice caz, net mai bine decît în toamnă, cînd au pierdut primele două partide. În acest sens a fost grăitor mai întîi meciul cu Dinamo București, în care elevii lui Ilie Oană, au făcut un joc elastic, modern. Ei au știut să se replieze „în pachet" și să atace la fel. Nota de tehnicitate dată jocului lor în partida cu Dinamo de Grozea și Badea s-a făcut simțită și în această duminică împotriva formației constănțene.

Noua alcătuire a liniei de fund merge spre titularizare, mai ales că Dragnea se comportă ca fundaș de margine mai bine decît ca fundaș central, iar Pal face un cuplu omogen cu N. Ionescu.

Mijlocașii Dincuță și Iuhasz și-au corectat, contra Farului, unele tendințe greșite manifestate la București, jucînd mai „perpendicula[illegible] poartă și eliminînd tendințele de ținere excesivă a balonului. Un element pozitiv în jocul ploieștenilor ni se pare tendința permanentă de mișcare a atacanților, neșablonizarea acțiunilor lor. Oprișan și Badea se deplasează continuu, pe o parte sau pe alta, Grozea se infiltrează pe centru, ca și Moldoveanu. Golurile din meciul cu Farul au apărut tocmai ca urmare a acestei variații în acțiuni.

Sub aspectul pregătirii fizice, de asemenea, liderul clasamentului returului se prezintă la nivelul cerințelor față de actuala fază a competiției.

CE NE-AU RELEVAT PRIMELE 180 DE MINUTE DE JOC

STEAUA

LIDERII AU TOTUȘI GRIJI

Dincolo de bucuria de a redeveni lideră, dincolo de satisfacțiile și reușitele jocurilor de la București și Tg. Mureș, echipa Steaua, aflată în pragul celei de a treia etape, are și unele griji. Mai precis antrenorul *Ștefan Covaci* și compania, plecînd de la comportările anterioare, stau cu fața la partida dificilă cu Rapid.

Pînă acum jocul militarilor, în propria lor jumătate de teren nu a ridicat probleme deosebite, excepție făcînd unele insuficiențe individuale. De exemplu, în partida cu Dinamo Bacău, *Negrea* s-a dovedit ceva mai activ decît *Dumitru Popescu*, însă, la Tg. Mureș a fost invers.

„Necunoscutele" se află în linia ofensivă. În cele două etape *Voinea* nu a fost prea concludent în intențiile sale; *Sorin* destul de dezordonat în joc. Nu mai departe duminică, mezinul echipei, *Tătaru II*, i-a dat purtătorului tricoului cu numărul 7 o lecție usturătoare de ceea ce înseamnă a fi o extremă. *Constantin* ne-a pus în temă că vrea să fie coautorul cu cea mai grea semnătură la titlul de campioană pe care echipa sa îl atacă, dar accidentul suferit în partida cu A.S.A. (a jucat cea mai mare parte din timp cu glesna stîngă umflată) îl neliniștește.

Iată pe scurt, după două etape, „necunoscutele" pe care conducerea tehnică va căuta să le rezolve cu maximum de operativitate și eficiență.

U.T.A.

MAI BINE CA ACASĂ

În jocul U.T.A.-ei s-a făcut simțită o netă schimbare în bine, chiar dacă arădenii au jucat, în această a doua etapă, în deplasare și au pierdut. Două elemente au contribuit — după noi — la realizarea acestui pas înainte:

1. Spre deosebire de meciul cu Progresul, U.T.A. l-a avut, în fața Rapidului, pe *Pojoni*, un jucător de mijlocul terenului cu calități remarcabile de tehnician și coordonator. Prezența lui a dat mai multă consistență și cursivitate jocului de ansamblu, făcîndu-se simțită în special în ceea ce privește ordonarea acțiunilor de atac. După ce își va intra „în mînă", *Pojoni* va putea fi și mai util formației textiliste căci — să nu uităm — vine după o lungă inactivitate.
2. Un plus de combativitate și mai multă mișcare în atac, unde aportul lui *Tr. Popescu* l-a întrecut pe cel dat în prima etapă de *Șchiopu*, iar *Moț* și *Fl. Dumitrescu* și-au depășit evoluțiile din partida anterioară. Remarcabil — în comparație cu meciul anterior — numărul șuturilor la poartă, executate din mișcare, de la distanță și cu destulă precizie. Mai bună și fluiditatea combinațiilor.

Deficitară în continuare, siguranța apărării imediate, ca și precizia serviciilor către liniile avansate (mai ales *Petescu*, care a început slăbuț sezonul, și *Bodea*, copleșit de emoțiile primului său meci în Capitală). O greșeală de apărare a dus — de altfel — la pierderea partidei cu Rapid, după cum un zid defectuos și un plonjon tardiv al lui *Gornea* au determinat pierderea unui punct la Arad.

Mateianu a... pasat și Zamfir (Jiul) a scăpat de emoții
Foto: **B. ALEXANDRU**

JIUL

O SCHIMBARE EXPLICABILĂ

Între comportarea Jiului din meciul cu Universitatea Craiova și cea de duminica aceasta, există o diferență ca de la pămînt la cer. Față de jocul obișnuit, de combinații multiple, pregătitoare, la mijlocul terenului, de „plimbare" a adversarului, din care ieșeau prin țîșniri rapide în apropierea porții adverse, în meciul cu Progresul, jucătorii de pe Valea Jiului s-au situat la polul opus. Și nu numai că nu le-au mai reușit pasele și combinațiile, dar ei n-au fost nici capabili de efortul fizic cu care ne obișnuiseră: excepțiile au fost puține (Peronescu, Georgevici). În rest prezențe palide, chiar la jucători a căror valoare este apreciată (ca Libardi, V. Ionescu sau O. Popescu, de pildă).

Explicația? Una singură: gripa, căreia i-au căzut victimă cei mai mulți jucători. În asemenea situație — care impune acordarea circumstanțelor atenuante — am fi nedrepți dacă am judeca echipa după o comportare în condițiuni anormale. Cunoscînd posibilitățile reale ale echipei, ca și adeziunea ei totală la jocul ofensiv (trăsături prezente și duminică, dar reduse din lipsă de mijloace fizice normale), așteptăm zile mai bune pentru Jiul, ca s-o putem aprecia just în acest campionat.

FARUL

DUPĂ CONDIȚII...

Constănțenii s-au menținut, în general, la același nivel valoric în cea de-a doua etapă, în comparație cu prima. Nota de ofensivă a jocului lor în primul meci a fost dată, evident, de faptul că au jucat acasă și au întîlnit un adversar mai slab. Contra Steagului roșu, în apărare au aplicat un clasic 1—4—2—4, în timp ce la Ploiești au preferat, în prima repriză să-l păstreze pe Koszka în spatele liniei de fundași. Ei și-au organizat destul de bine sistemul defensiv și singurul gol primit în primele 45 de minute putea fi evitat de Uțu. Intențiile de contraatac ale Farului, sprijinite în special pe Sasu și Kallo, n-au fost concretizate la Ploiești decît parțial, grație primului. Cînd Koszka a trecut în linie cu Manolache, *la mijlocul terenului, echipa s-a prezentat mai bine, forța sa ofensivă a crescut. Cu toate acestea Farul n-a fost realmente periculos pentru poarta lui* Mihai Ionescu.

O altă concluzie privind jocul echipei este aceea că — fără Iancu *— atacul are o fragilitate care-i reduce șansele în fața majorității apărătorilor din Divizia A, deoarece* Sasu, Kallo, Tufan, Zamfir *sînt, toți, jucători de gabarit redus, fără destulă putere de pătrundere.*

Pregătirea fizică a echipei este bună. În prima etapă a forțat jocul după pauză, după cum și la Ploiești — deși „hărțuită" tot timpul — a atacat insistent în final.

„U" Cluj

ELAN PIERDUT?

Judecînd echipa clujeană după evoluțiile din acest sezon, răspunsul la întrebare nu poate fi decît afirmativ. Dispariția elanului atît de caracteristic Universității Cluj este izbitor pentru oricine vede acum jucînd această formație studențească, fostă exponentă a avîntului tineresc în campionatele românești.

În prezent, această echipă, poate mai tînără ca întotdeauna la propriu, a devenit mai bătrînă la joc ca niciodată. Universitatea și-a pierdut aripile și la propriu și la figurat, dar mai ales la figurat. Jucătorii se rotesc în pas de tango pentru ca să se prindă într-un cadril din care țîșnesc arareori, fără adresă, către o poartă de care, parcă, se sperie.

Afară de apărători, ceilalți jucători ocolesc contactele cu adversarii, încercînd treceri de minge, devieri de balon, irosite pînă în cele din urmă. Echipa dă impresia unei mari fragilități.

Care să fie cauzele acestei degringolade?

Prima explicație ar fi aceea a prezenței în echipă a multor elemente cu o construcție fizică slabă, fără rutină, copleșite de responsabilitatea ce li s-a încredințat.

Al doilea motiv ar putea fi furnizat de sistemul de joc al echipei, interesant, dar dificil de aplicat, din cauză că solicită valori reale mature. E vorba de o așezare în care în fața a patru fundași (Crețu, Costin, Grăjdeanu, Cîmpeanu) *joacă un „libero"* (Pexa)*; puțin în fața acestuia pendulează de-a latul terenului, unde e nevoie* (Mustețea), *pe cînd* Angelescu *face pe interul rătăcitor în fața tertetului* Adam *(vîrf de atac),* Lică *și* Florian, *de predilecție și* Lică *retras. Din intenția de a strînge și întinde echipa ca burdufului unui acordeon, nu rezultă deocamdată aproape nimic.*

Și se pare că va fi greu să rezulte, atît timp cît Angelescu, Lică, Florian *și* Mustețea, *toți pînă în 22 ani, vor fugi mai încet și se vor lupta în teren mai puțin decît* Suciu, Ivansuc, Marcu *sau* Vasile Alexandru *la „bătrînețe".*

Să sperăm că Universitatea Cluj va avea puterea să-și regăsească avîntul pierdut!

RAPID

EXPERIENȚA CONTINUĂ...

Campionii trec, fără discuție, prin dificultățile cele mai mari în privința ajungerii la o deplină cunoaștere și deci aplicării cît mai complete a noului sistem cu „libero". Acum sînt încă ușor sesizabile numeroasele greșeli de plasament ca și greutatea cu care echipa trece din apărare în atac. Observațiile antrenorilor, după întîlnirea de la Pitești, raportate la părerile jucătorilor au alcătuit — de altfel — subiectul unui articol apărut în numărul trecut al revistei noastre.

Acum deci, pe scurt despre comportarea sub toate aspectele pregătirii în meciul cu U.T.A. Fizic, echipa pare capabilă să reziste unei viteze de joc superioară „valsului lent" de sîmbăta trecută. Tehnic, lucrurile stau mai prost fiindcă se greșește încă nepermis de mult, mai ales la capitolul pase. Erau momente cînd ți se părea că scopul prezenței în teren a celor 22 de jucători era acela de a schimba mingi cu adversarul, nu cu coechipierul.

În sfîrșit, capitolul tactic. Cele mai multe observații ale jucătorilor se refereau la neînțelegerile din apărare, la neînțelegerea totală a sarcinilor în cadrul noului sistem. Acum, apariția în joc a lui **Motroc** a fost mai frecventă chiar dacă nu s-a soldat cu efectele dorite. Era și cazul ca apărarea să înțeleagă altfel modul de a acționa în fazele de atac, atunci cînd joacă pe teren propriu. Defecțiunile au apărut la mijlocul terenului unde, deși echipa beneficiază — numeric — de cel mai important grup de jucători, nu a reușit să transforme superioritatea ei teritorială în cît mai multe atacuri REALE, PERICULOASE, la poarta adversă. Aproape tot s-a rezumat la eforturile lui **Ion Ionescu** de a se bate pentru fiecare minge.

DINAMO-Bacău

ABUZ DE PASE!

Cînd a părăsit Bucureștiul, după prima etapă, Dinamo Bacău ducea cu ea acasă, doar satisfacția unui agreabil joc de cîmp. Confruntarea de atunci cu actuala șefă de pluton, Steaua, nu se transformase așa cum ar fi dorit, desigur, în surpriza fie și a primului singur punct obținut pe vreun teren străin, în acest ultim sezon. Pentru a infirma o tradiție antipatică ce începuse și continuă să se încadreze în perimetrul „ciudățeniilor" actualului campionat, Dinamo Bacău se prezentase la acest meci cu armele onorabile dar riscante ale temporizării lucide a jocului adversarei, cu perspectiva asigurării unei eventuale platforme a succesului propriu. Practic, aceasta însemna mai mult neșansa partenerei de a înscrie, decît certitudinea propriei eficacități. S-a mizat enorm pe elasticitatea mijlocașilor și pe capacitățile de șuter ale lui Panait *căruia, ce-i drept, nu-i lipsise mult să deschidă scorul, cînd la începutul reprizei I, a clătinat bara cu un șut de la distanță.*

Meșteri în a țese pasa pe spații largi, pricepuți în atacuri-surpriză cu contribuția fundașilor laterali, bine armați la mijlocul terenului, dinamoviștii băcăuani resimt însă lipsa unor înaintași rapizi, incisivi, cu posibilități de a se adapta ad-hoc la maniera concretă de a juca a adversarilor. Ei nu posedă știința contraatacului rapid, irosind baloanele în pase stereotipe în evantai, ușor de interceptat, încărcînd astfel propriile realizări cu balastul ineficacității.

Toate aceste calități și carențe s-au oglindit și în a doua etapă cînd au înfruntat pe studenții clujeni. Evidențierea primelor a fost facilitată de opoziția fără substanță și destul de haotică a acestora. Calitatea de gazdă le-a amplificat.

F.C.ARGEȘ

CONFIRMĂRI

Echipa F.C. Argeș prezintă un angrenaj bin pus la punct care știe, deopotri ă, să se apere, să pregătească s să declanșeze la momentul op rtun atacurile decisive. La joc l cu Rapid, ritmul de joc al pit ștenilor a crescut spre sfîrșitul partidei, perioadă în care a și nscris cele trei goluri. A termin at jocul cu un finiș debordant, în timp ce pînă atunci a preferat un joc de tatonare, de hărțuire am utea spune, cu care a măcinat — treptat — potențialul fizic al a versarului. Față de celelalte două compartimente, cel al mijlocașilo ni s-a părut sub valoarea celo alte. Atît Olteanu cît și **Prepur** el sînt mai puțin inspirați, ne ai servindu-și coechipierii cu aceeași promptitudine și precizi e. Totodată, ei preferă pasele să lon.

Comparativ cu jocul de la Pitești, să vede n cum au evoluat argeșenii în l cu Steagul roșu. În primul r nd au fost luate unele măsuri le fortificare a apărării, arma p incipală în vederea finalizării răm înînd contraatacul. Au fost mom nte în care piteștenii au știut să tempereze elanul adversarilor ș chiar să preia inițiativa tocmai cu ideea tactică pe care o precon izaseră. **Dobrin**, marele tehnician ajuns acum la maturizare, a deținut și rolul de dispecer trim țînd cu o precizie matematică mingea către cele trei vîrfuri: **Nuțu, Radu** și **Jercan**. Efectele imprimate balonului, făceau ca acesta să-și ocolească adversarii, ajungînd exact acolo unde trebuia. Datorită spontaneității lui **Dobrin**, precum și tendinței atacanților de a prefera cel mai scurt drum spre poartă, piteștenii au pus de cîteva ori în dificultate fundașii adversari. I-am putea reproșa lui **Dobrin** momentele de pasivitate în joc. Păcat însă că forța, calitatea de bază atît de necesară expedierii șutului, nu este dezvoltată pe măsura celorlalte calități ale atacanților de la F.C. Argeș. Prin declanșarea la momentul oportun a contraatacurilor precum și prin jocul calm, fără panică în apărare, formația piteșteană dovedește că știe să joace și în deplasare fiind o redutabilă pretendentă la titlu.

DINAMO-București

DOAR SURPRIZE?

Evoluția inamoviștilor la acest început de retur, a prezentat două fațete, precum chipul lui *Ianus*: una zbuciumată, întunecată și cealaltă îmbietoare. De fapt, numitorul lor comun l-a constituit surpriza întrucît puțini se așteptau ca bucureștenii să capoteze pe tere n propriu în fața Petrolului (pe care o și învinsese în tur la Pl iești), după cum tot la fel de puțini erau cei ce le acordau șan e în citadela pînă mai ieri inexpugnabilă, a Universității cr iovene.

Ambițion ți, se pare, de faptul că au pierdut startul în retur, dinamoviștii au apărut duminică pe teren cu dorința evidentă de a reintr în pluton. Numai că, spre deosebire de craioveni, de asemene animați de ambiție în fața unui adversar neînvins încă de ei, echipa bucureșteană a știut să aleagă și să folosească arme e cele mai adecvate. Astfel, în timp ce la meciul cu Petrolul, *Grozea*, atacantul cel mai periculos al oaspeților a manevrat ur de și cum a vrut (*Boc*, simplu spectator, l-a mai și „ajutat" cu cîteva mingi, ca un adevărat partener...) la Craiova, *Oblemenco*, unarul Universității și servantul său *Martinovici*, au fost sever m arcați de *Stoenescu* și *Dinu*, lui *Boc* revenindu-i sarcina să ma evreze (cu interdicția unor „numere personale") în spatele liniei de fundași. Și de această dată *Boc* a respectat întocmai indic ițiile antrenorului ca de altfel și ceilalți coechipieri care s-au s rijinit în permanență. L-am văzut, de pildă, pe *Haidu* dublîn du-l pe *Popa*, ca în secunda următoare să demareze pe extremă, lansat de *Dinu*.

Încredinț rea „dispeceratului" lui *Varga* (ce-i drept, fortuită, în urma acc identării lui *Ghergheli*) s-a dovedit a fi „plusul" de care dinamo viștii aveau nevoie. Busola introdusă de *Varga* în teren, a ori ntat permanent jocul echipei, i-a indicat traiectorii simple la m ijlocul terenului și declanșări imprevizibile pe contraatac. Trio ul *Varga-Nunweiller VI-Haidu* a asigurat astfel elasticitatea jo ului echipei, trecerea gîndită din apărare în atac și invers.

Ceea ce a însemnat, de fapt, mai mult decît o schimbare la față în rapo t cu etapa anterioară: o primă încercare de reintoarcere la armele sale tradiționale...

PROGRESUL

CIRCUMSTANȚE...

Nu era de ajuns că-i lipseau cîțiva jucăt ri de bază, din „scheletul ec ipei": din cei de „șoc" la poa rta adversă (Stoicescu, Țară ungă), cu putere de finalizare sau de mijlocul terenului, ca pabili să asigure formației ec ilibru și să lege apărarea de atac, cu resurse și pentru o im pulsionare a acestuia din urm ă (Șoangher). Antrenorul Cor nel Drăgușin mai trebuia să s porte și alte defecțiuni (dup Arad s-a îmbolnăvit Neacșu, iar după antrenamentul de joi să-l piardă și pe Mândoiu, prin accident) pentru ca to te bunele sale intenții, privind stabilitatea formației și, impl cit, întărirea ideii de joc să ră mînă fără rezultatul dorit. În asemenea condiții, e greu de formulat aprecieri cît de cît juste, asupra potențialului real al echipei. Îi acordăm Progresului acest credit, subliniind totuși două lucruri pozitive, asupra cărora nu încape îndoială:

1. **tinerii folosiți cu acest prilej,** Marinescu **pe post de fundaș central dreapta, și** Alecu, **utilizat pe post de atacant central dreapta, dar cu sarcini de inaintaș retras, au dat satisfacție, în special ultimul;**
2. **se conturează o preferință de joc deschis, ofensiv, deși pe teren de multe ori așezarea ia forma unui 4-3-3, care ar presupune accent pe defensivă. Păcat că** Mateianu **frînează jocul (veche meteahnă), iar** Oaidă **nu „prelucrează" nimic din ce-i oferă ceilalți.**

Regrete tardive pentru portarul clujean Ringheanu. Dinamoviștii băcăuani au deschis scorul
Foto: **V. BOGDANEȚ**

A.S.A.-MUREȘUL

„TRIUNGHIUL SPERANȚELOR"

Tibi Bone avea tot dreptul să fie mulțumit după meciul cu Steaua, deși nu-l cîștigase. Și aceasta pentru faptul că echipa în ansamblul ei, a descris o linie ascendentă față de evoluția în compania clujenilor. Un motiv în plus de speranțe pentru dificila confruntare de duminică de la Constanța.

Dar elementul cel mai de remarcat a fost jocul triunghiului PAVLOVICI — DUMITRIU III — *RAKSI care s-a dovedit deosebit de incisiv și inventiv în fața unei apărări cu mult mai solidă și mai experimentată decît a Universității. Pe toți i-am văzut duminică în postură cînd de coordonatori, cînd de finalizatori, ceea ce a îngreunat foarte mult misiunea „oamenilor-umbră". Mișcarea lor în teren a fost atît de variată și rapidă, încît adversarul a fost pus deseori pe picior greșit. Exemplul cel mai elocvent l-a oferit Dumitriu III, excelent tot timpul jocului, la faza din minutul 59. A venit la pasa lui* Pavlovici *din care a egalat ca din pămînt, așa cum vine Corso, uluitor de rapid și precis, fără să-i dea posibilitatea lui* Suciu *să schițeze măcar un gest.*

Firește că „triunghiul speranțelor mureșene", cum îi spun localnicii n-a făcut altceva decît să ne arate realele lui posibilități. De ce oare asemenea evoluții nu le înregistrăm și atunci cînd echipa joacă în deplasare? Doar odată au dovedit că este posibil așa ceva: în tur cînd pe stadionul „23 August" din Capitală au smuls actualilor lideri cele două puncte...

„U" Craiova

CERTITUDINI INVALIDATE

Înaintea meciului cu Dinamo, Robert Cosmoc ne spunea că abia atunci sosise momentul începerii returului și pentru craioveni, subînțelegînd printr-un calambur colorat autocritic, că în prima etapă, la Petroșani, jucătorii săi „nu se văzuseră".

Iată însă că la sfîrșitul celor 90 de minute de joc, arcul de triumf pregătit pentru mult așteptata revanșă cu dinamoviștii bucureșteni, se năruia sub povara reproșurilor vehemente ale miilor de suporteri craioveni. Ceea ce la Petroșani păruse unora doar un debut neconcludent, căpăta în urma primului eșec pe teren propriu, după aproape o mie de zile, conturul unei evoluții necorespunzătoare.

Comportarea echipei a contrastat, astfel, flagrant cu optimismul afișat în preajma returului, pe marginea turneului efectuat în U.R.S.S. Antrenorul Cosmoc ne vorbea atunci de noua dispoziție a jucătorilor în teren, cu Bitlan „libero" și cu Adrian Popescu **mijlocaș solitar în fața fundașilor, mizîndu-se mult pe tandemul Oblemenco-Martinovici, subliniind, totodată, achiziționarea unui tînăr portar de valoare, Oprea. Concluzia lui Cosmoc era că „U" Craiova intră în retur cu certitudinea dobîndirii unui echilibru între compartimente, bazat în bună măsură pe dezinvoltura cu care, afirma dînsul, au evoluat jucătorii în ultimele meciuri ale respectivului turneu.**

Urmărind însă evoluția craiovenilor timp de 180 de minute, am constatat că aceste „certitudini" n-au rezistat bătăliei realiste din campionat, una singură găsindu-și validarea în teren: talentul portarului Oprea, cel mai bun om al echipei în ambele meciuri.

Ce se întîmplă în tabăra craiovenilor, pînă mai ieri pretendenți la șefia clasamentului, acum cu sacul gol după două etape?

„Motive obiective, ne spunea un suporter craiovean, ne-au dereglat mecanismul: Marin Marcel, „creierul" apărării, ținut de examene pe tușă; „linia de forță", Strîmbeanu—Ivan, **indisponibilă;** Mincă **accidentat...** Marin Marcel, **„obiectivat" ca orice jucător de rezervă, nu se arată prea convins că girul acordat de conducerea echipei „noului val" este, în prezent, justificat pe deplin".**

Nu credem că încrederea acordată tinerilor jucători trebuie pusă sub semnul întrebării, ci numai pregătirea acestora pentru joc, randamentul lor în teren. Este evident că la mijlocul terenului, Adrian și Marian Popescu **nu reușesc să suplinească lipsa lui Strîmbeanu și** Ivan, **cei care se străduiau să canalizeze jocul, întotdeauna avîntat, al craiovenilor pe făgașul combinativ.** Oblemenco, **întors de dincolo de Ocean cu un ciudat aer de suficiență, pare un solist venit la concert fără nici o repetiție prealabilă cu orchestra, în timp ce** Martinovici, **ce și-a revendicat cu vehemență apartenența la olteni, dovedește — cel puțin acum — că se simțea mai la largul său printre fugacii jucători ai Jiului.**

În asemenea condiții este evident că nu se poate vorbi despre echilibru între compartimente, despre eficiența noului dispozitiv al echipei, despre dezinvoltura cu care acționează jucătorii; mai degrabă, acestea rămîn un deziderat al Universității Craiova.

*U**f! N-aș fi crezut că meciul de la Tg. Mureș va fi atît de dificil! Raksi, Pavlovici și chiar Chiru (de la care am o „amintire" ce-o voi simți cel puțin săptămîna aceasta) au vrut să ne demonstreze că au valoare. Și nu numai ei. Dumitriu III, de pildă, cred că a făcut cea mai bună partidă din viața lui. Mi-a plăcut, enorm! Noroc cu Gigi Tătaru! A marcat un gol cum n-am mai văzut de la... Nae Tătaru. Și faza a fost oarecum asemănătoare cu unele în care Nae era irezistibil. Numai că, în locul lui Vasile Zavoda, pasa în diagonală a dat-o Sătmăreanu.*

Da, a fost un meci frumos la Tg. Mureș, un meci care mi-a întărit convingerea că, în ultimă instanță, ceea ce garantează reușita în fotbalul modern este continua mișcare în spațiul de joc. „Războiul de tranșee", jocul pozițional (dacă este bine spus așa?) s-a demonetizat. Astăzi, dacă vrei să te impui în fotbal, trebuie să alergi necontenit. Mișcare, multă mișcare — iată deviza fotbalului modern. Mișcare cu și fără balon. Și, mai ales, fără balon. Deplasări rapide, cu schimbări în regimul de viteză, cu schimbări de direcție în alergare... *De fapt, nu-i nimic nou, în esență, în aceste constatări. Numai că, în imensa majoritate a cazurilor, pînă acum, am vorbit despre aceste lucruri doar la nivel de principiu. Transferul de experiență din alte țări — prin confruntări directe sau prin alte mijloace — a dus cum era și firesc la concretizarea acestui comandament în ideile tactice pe care antrenorii încearcă să le transpună în viața echipelor, idei care cer totodată o nouă înzestrare tehnică, fizică și psihică.*

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

CARE-I ADEVĂRATA „ARTĂ PENTRU ARTĂ"?

Dar, apropo de investițiile teoretice, în urma confruntărilor cu caracter internațional. Mi se pare interesant de observat că prima concluzie trasă privește mărirea siguranței în apărare. Toamna trecută, noi — Steaua — am produs o adevărată discordie printre specialiști și nespecialiști datorită adoptării unor măsuri în apărare. „Dispariția spectacolului", „sărăcie de goluri", „prea multă proză", *susțineau amatorii de* artă pentru artă. *„Dimpotrivă, contraataca tabăra adversă. Fotbalul este o treabă prea serioasă pentru a face romanță ieftină. De-abia aceste condiții garantează succesul de public și pe cel de ... casă."*

Ultimii au fost confirmați de viață. Noi, deși ne-am apărat, am marcat cele mai multe goluri, realizînd și partide spectaculoase, cu rezultate pozitive, în general. Obosiți, cum bine s-a remarcat o dată, în partida de la Valencia și în altele două sau trei de campionat, la sfîrșitul sezonului, am început să jucăm pe „atac". Povestea ne-a costat trei goluri la Valencia, și ... calificarea.

Iată că și Rapid se recondiționează. Deocamdată, ar fi prematur să discutăm roadele acestei acțiuni. Experiența este la început, iar în ce mă privește n-aș vrea să fac aprecieri tocmai acum cu 3 zile înainte de întîlnirea directă. Fotbalul rămîne fotbal!

Am impresia însă că am depășit spațiul îngăduit, lăsînd neîmplinită o făgăduială făcută săptămîna trecută: discutarea relațiilor între jucători, pe teren. Avînd în vedere că sînt debutant în ale scrisului, sper că o nouă cerere de amînare îmi va fi primită fără reproșuri. Da?

STEAGUL ROȘU

ÎNTR-O ZI BUNĂ

De la meciul inaugural al sezonului, stegarii s-au întors la Brașov cu povara celor trei goluri primite. O săptămînă mai tîrziu, ei au lăsat o impresie bună, adjudecîndu-și victoria după un joc de calitate. De ce această diferență valorică într-un interval atît de scurt? La Constanța, cele două compartimente (atac și apărare) au avut o evoluție diferită. Atacul a fost șters, în timp ce apărătorii au reușit să se descurce, deși tot greul jocului fusese lăsat pe seama lor. Înaintașii adverși i-au supus mai ales în repriza a doua, la o presiune puternică, iar colegii lor din atac n-au fost în stare să țină deloc mingea pentru a le oferi apărătorilor momente de respiro. Într-un cuvînt, „11"-le brașovean n-a fost în stare, la Constanța, să dea o replică colectivă adversarului.

Pentru meciul cu F. C. Argeș au fost operate cîteva schimbări. S-a renunțat în atac la serviciile lui *Florescu* și *Selimeși*, înlocuiți cu proaspeții legitimați, *Ardeleanu* și *Gh. Nicolae*, iar *Ciutac* a făcut pereche de mijlocași cu *Pescaru*. În timp ce *Ardeleanu* a evoluat promițător, tînărul *Nicolae* a fost o adevărată revelație, creînd panică printre apărătorii piteșteni. Purtătorul tricoului cu nr. 7 și-a părăsit zona de acțiune, a traversat în lung și-n lat cîmpul de joc, derutîndu-și adversarii prin driblinguri precedate de fente, șutînd periculos la poartă din orice poziție, sau punîndu-și colegii de linie în situații de finalizare. De altfel, el a expediat o dată mingea în bară și are și meritul de a fi înscris golul victoriei. Dar nu numai *Gh. Nicolae* a fost autorul victoriei stegarilor, căci și ceilalți echipieri au luptat cot la cot cu el. Cu toții au făcut o adevărată risipă de energie, ceea ce denotă că potențialul fizic acumulat este corespunzător.

Portarului constănțean Uțu nu-i rămîne decît să privească mingea: 1—0 pentru Petrolul! Foto: **ION POPESCU**